

Arrest

nr. 228 559 van 7 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. ACHAOUÏ, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn, geboren op (...) in het dorp Germenchik, Republiek Kabardino-Balkarië. Uw vader, Z.N. (...) (O.V. X) is een Armeense christen en uw moeder, B.N. (...) (O.V. X) is een Tsjerkessische moslima. Uw ouders hadden problemen met de familieleden van uw moeder omwille van het feit dat uw vader een christen was en dat hij zijn kinderen ook volgens de christelijke tradities had laten dopen. Ze zetten uw vader onder druk om zich te bekeren tot de islam. Omwille van deze problemen besloten uw ouders om hun land van herkomst te verlaten. U reisde samen met uw moeder en uw broer D. (...) naar België waar uw moeder op 30 juni 2011 een eerste asielaanvraag indiende. Uw vader was samen met uw drie zussen al eerder in België aangekomen. Hij had op 18 mei 2011 een eerste asielaanvraag ingediend. Op 28 september 2011 nam

het Commissariaat-generaal in hoofde van uw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 16 december 2011 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 25 juni 2012 dienden uw ouders een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. De Dienst Vreemdelingenzaken nam inzake deze tweede asielaanvraag een beslissing tot weigering van inoverwegingname (bijlage 13quater). Op 20 februari 2013 dienden uw ouders een derde asielaanvraag in. Op dezelfde dag diende uw zus Z.R. (...) (O.V. 7.662.812) een eerste asielaanvraag in. Inzake de derde asielaanvraag van uw ouders werd door de Dienst Vreemdelingenzaken opnieuw een beslissing tot weigering van inoverwegingname genomen (bijlage 13quater). In hoofde van uw zus R. (...) werd op 27 november 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd op 9 mei 2014 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw zus Z.R. (...) (O.V. 8.448.787) diende op 1 juni 2017 een eerste asielaanvraag in. Op 3 april 2018 nam het Commissariaat-generaal in hoofde van uw zus R. (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 16 oktober 2018 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw zus Z.D. (...) (O.V. 8.482.092) diende op 9 augustus 2017 een eerste asielaanvraag in. Op 3 april 2018 werd in haar hoofde een weigeringsbeslissing genomen gezien uw zus D. (...) niet gereageerd had op de uitnodiging om gehoord te worden op het CGVS.

U diende zelf op 9 november 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde in geval van terugkeer naar uw land van herkomst eveneens problemen te zullen krijgen met de mannelijke familieleden van uw moeder omwille van het feit dat u christen bent. U vreest dat ze u ook onder druk zullen zetten om zich te bekeren tot de islam. Daarnaast vreest u dat u door de mannelijke familieleden van uw moeder tegen uw wil uitgehuwelijkt zal worden. Verder verwees u naar de opkomst van de radicale islam in Kabardino-Balkarië. In verband hiermee haalde u aan problemen te vrezen omwille van het feit dat u christen bent. U stelde ook dat de meeste vrouwen in Kabardino-Balkarië uitgehuwelijkt worden en dat ze hierdoor niet verder kunnen studeren en niet buitenshuis mogen gaan werken. Tenslotte haalde u nog aan niet te willen terugkeren naar uw land van herkomst, omdat u zich er maar moeilijk opnieuw zal kunnen aanpassen. U verklaarde dat u beter Nederlands praat dan Russisch, dat u hier gestudeerd hebt, en dat u daar alles opnieuw zal moeten leren. U stelde ook dat u hier vrienden hebt en dat u daar niemand kent. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u enkel een kopie van uw geboorteakte voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U gaf op de Dienst Vreemdelingenzaken immers aan dat u op het Commissariaat-generaal liever gehoord wenste te worden door een vrouwelijke medewerker, omdat u zich dan meer op uw gemak zou voelen als u in detail over uw problemen moet praten (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gehoord door een vrouwelijke protection officer. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde in geval van terugkeer naar uw land van herkomst eveneens problemen te zullen krijgen met de mannelijke familieleden van uw moeder omwille van het feit dat u christen bent. U vreest dat ze u ook onder druk zullen zetten om zich te bekeren tot de islam. Daarnaast vreest u dat u door de mannelijke familieleden van uw moeder tegen uw wil uitgehuwelijkt zal worden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/06/2019, p. 4, 5, 6). Verder verwees u naar de opkomst van de radicale islam in Kabardino-Balkarië. In verband hiermee haalde u aan problemen te vrezen omwille van het feit dat u christen bent. U stelde ook dat vrouwen in Kabardino-Balkarië in het algemeen geen rechten hebben en dat de meeste vrouwen er uitgehuwelijkt worden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/06/2019, p. 4, 5, 6, 7). Tenslotte haalde u nog aan niet te willen terugkeren naar uw land van herkomst, omdat u zich er maar moeilijk opnieuw zal kunnen aanpassen. U verklaarde dat u beter Nederlands praat dan Russisch, dat u hier gestudeerd hebt, en dat u daar alles opnieuw zal moeten leren. U stelde ook dat u hier vrienden hebt en dat u daar niemand kent (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/06/2019, p. 7).

Er dient echter op gewezen te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vervolgingsvrees aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen gebleken is dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming deels baseert op de vervolgingsproblemen die reeds door uw ouders werden aangehaald in het kader van hun eerste asielaanvraag, met name hun problemen met de

mannelijke familieleden van uw moeder omwille van het feit dat uw vader een Armeense christen is. In verband hiermee dient benadrukt te worden dat inzake de eerste asielaanvraag van uw ouders door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen werd, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan hun beweerde vervolgingsproblemen. Er werd namelijk op gewezen dat de verklaringen van uw vader met betrekking tot de problemen met de neef van uw moeder, met wie uw vader de meeste problemen kende en die zich aangesloten zou hebben bij de wahabieten, niet aannemelijk waren. Verder werden er ook enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van uw vader en de verklaringen die afgelegd werden door uw moeder aangaande enkele essentiële elementen in hun asielrelaas. Er werd voorts ook op gewezen dat uw vader zich vanaf 1995 in het geboortedorp van uw moeder gevestigd had en dat hij zelfs in het ouderlijk huis van uw moeder woonde ondanks de tegenstand van de familie van uw moeder. Verder bleek dat uw vader geen ernstige problemen kende met de neef van uw moeder noch met andere familieleden vóór jullie doop in oktober 2010, hoewel de neef van uw moeder zich toch al vanaf 2005 zou aangesloten hebben bij de wahabieten. Het werd dan ook niet geloofwaardig bevonden dat uw ouders al die tijd in Kabardino-Balkarië gewoond zouden hebben indien hun problemen met de familie van uw moeder omwille van het geloof van uw vader zo zwaarwichtig zouden zijn geweest dat ze als vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op ernstige schade konden worden beschouwd. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw zus R. (...) baseerde zich voor haar asielaanvraag eveneens op dezelfde vervolgingsproblemen die uw ouders aanhaalden. In verband hiermee haalde ze, net zoals u, aan dat ze vreesde om door de familieleden van uw moeder gedwongen te worden om zich tot de islam te bekeren en om tegen haar wil uitgehuwelijkt te worden. Uw zus beweerde eveneens dat de meeste meisjes in Kabardino-Balkarië tegen hun wil uitgehuwelijkt worden waardoor ze niet verder kunnen studeren en verplicht worden om binnen te blijven. Tenslotte vreesde uw zus ook dat ze louter omwille van het feit dat ze Armeens christen is problemen zou krijgen. In hoofde van uw zus R. (...) werd door het CGVS echter een weigeringsbeslissing genomen. Er werd op gewezen dat uw zus niet aannemelijk kon maken dat ze door de familieleden van uw moeder gedwongen zou worden om zich tot de islam te bekeren, aangezien er eerder al geen geloof gehecht werd aan de beweerde vervolgingsproblemen van uw ouders met dezelfde familieleden. Voor zover uw zus verwees naar de traditie van ontvoeringen van meisjes met de bedoeling om hen op die manier tot een huwelijk te dwingen, werd vastgesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, gebleken is dat gedwongen huwelijken wel degelijk voorkomen, maar dat huwelijken in Kabardino-Balkarië niet per definitie gedwongen huwelijken zijn en dat de bruid en bruidegom in meerdere of mindere mate inspraak hebben in de beslissing omtrent het huwelijk. Bovendien beschikte uw zus zelf over geen enkele concrete aanwijzing dat ze in geval van terugkeer naar Kabardino-Balkarië werkelijk uitgehuwelijkt zou worden. Tenslotte kon uw zus ook niet concreet aantonen dat ze louter omwille van het feit dat ze Armeense christen was problemen zou kennen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. In haar verzoekschrift in het kader van de beroepsprocedure tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voerde uw zus nog aan dat de radicale islam in Kabardino-Balkarië aan belang heeft gewonnen en dat vrouwen er ook risico lopen om het slachtoffer te worden van andere vormen van ernstig gendergerelateerd geweld en discriminatie. Ze voegde nog enkele artikels aan het verzoekschrift toe aangaande de algemene situatie van vrouwen in de Noordelijke Kaukasus. In zijn arrest d.d. 16/10/2018 stelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen echter dat uit het geheel van de voorhanden zijnde informatie weliswaar blijkt dat de radicale islam in Kabardino-Balkarië aan invloed heeft gewonnen, maar dat verder uit dezelfde informatie eveneens duidelijk blijkt dat deze regio de meest seculiere is van de vier deelrepublieken in de Noordelijke Kaukasus. Eveneens blijkt uit de informatie dat deze opkomst van de radicale islam er slechts een voorname bekommernis vormt voor minder dan de helft van de vrouwen. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de nood om zich aan de strikt religieuze normen aan te passen slechts 16, 5 % van de vrouwen zorgen baarde. Vrouwen zijn in Kabardino-Balkarië van de onderzochte regio's in de Noord-Kaukasus het meest seculier. Nergens uit de informatie blijkt ook dat het loutere gegeven een vrouw te zijn en Armeens christen te zijn in Kabardino-Balkarië kunnen volstaan om aan te tonen dat er een risico op een gedwongen bekering en/of ernstige discriminatie voorhanden is. Daarenboven blijkt dat vrouwen in Kabardino-Balkarië, een grote vrijheid en autonomie genieten in het maken van beslissingen inzake het huwelijk en inzake scheiding. Daarenboven blijkt dat slechts 42% van de vrouwen werd onderworpen aan een gedwongen huwelijk, waarbij moet worden bemerkt dat in zulk geval de dwang uitging van de eigen ouders. Bij jonge mensen ligt dit percentage zelfs lager. U bracht in het kader van uw verzoek om internationale bescherming ook geen elementen aan die een ander licht zouden werpen op de uitkomst van de asielaanvraag van uw ouders noch op de uitkomst van de asielaanvraag van uw zus R. (...). Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst eveneens problemen zal krijgen met de familieleden van uw moeder omwille van het feit dat u christen bent, dat u

uitgehuwelijkt zal worden, of dat u louter omwille van het feit dat u Armeens christen bent risico zou lopen op vervolging.

Bovendien kon u merkwaardig genoeg niet eens zeggen met wie precies van de familieleden van uw moeder uw ouders vroeger problemen gekend hebben en met wie u nu zelf ook vreest om problemen te zullen krijgen in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. U stelde enkel in het algemeen dat het om de mannen in de familie van uw moeder gaat. U beweerde geen namen te kennen en niet te weten om welke familieleden het precies gaat (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/06/2019, p. 4, 5). Ofschoon u slechts elf jaar oud was toen uw ouders hun land verlieten, zoals u zelf ook aangaf (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/06/2019, p. 5), kan redelijkerwijs verwacht worden dat u dan toch later met uw ouders gepraat hebt over hun vervolgers, zeker gezien u zich voor uw asielverzoek toch ook op een vervolgingsvrees vanwege dezelfde personen baseert. Toen u gevraagd werd of de familieleden van uw moeder vóór jullie vertrek uit uw land van herkomst voor uw oudste zus al concrete plannen gemaakt hadden om haar uit te huwelijken, bleek u dit ook niet te weten. U dacht enkel van wel omdat meisjes daar volgens de traditie toch huwen als ze zestien jaar zijn, maar u beweerde zich hierover niet verder geïnformeerd te hebben bij uw ouders of uw zus (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/06/2019, p. 6). Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees vanwege de familieleden van uw moeder.

U haalde nog aan u zich in geval van terugkeer naar uw land van herkomst maar moeilijk opnieuw zal kunnen aanpassen. U verklaarde dat u beter Nederlands praat dan Russisch, dat u hier gestudeerd hebt, en dat u daar alles opnieuw zal moeten leren. U stelde ook dat u hier vrienden hebt en dat u daar niemand kent (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/06/2019, p. 7). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor deze problemen, kan worden opgemerkt dat ze geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin kan uit uw verklaringen in verband hiermee enige intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit afgeleid worden. Zodoende volstaan deze motieven niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te concluderen.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

Het door u voorgelegde document tenslotte, met name de kopie van uw geboorteakte, vermag niet om afbreuk te doen aan bovenstaande argumentatie, aangezien het betreffende document louter persoonsgegevens bevat die hier niet in twijfel getrokken worden, maar verder geen informatie aanbrengt die uw beweerde vervolgingsvrees kan staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in haar verzoekschrift "TOT NIETIGVERKLARING" in een eerste middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/9 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de "beginnelsen van behoorlijk bestuur" en artikel 3 EVRM.

Verzoekster stelt dat haar relaas geloofwaardig is, geeft een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen en poneert meermaals dat hieraan in casu niet is voldaan en dat het CGVS te kort is geschoten in de feitenvinding, het onderzoek en de samenwerkingsplicht. Verzoekster geeft vervolgens een uiteenzetting omtrent de samenwerkingsplicht in hoofde van verweerder.

Vervolgens betoogt verzoekster:

"Het standpunt van CGVS dat er geen bijkomende elementen voorhanden zijn op worden voorgebracht in vergelijking met de asielaanvraag van haar ouders en haar zus R.Z. (...), is in strijd met de werkelijkheid en berust op een foutieve beoordeling van deze werkelijke gebeurtenissen.

Door verzoekster is niet alleen gewezen op de problemen die reeds gemeld werden door haar ouders en haar zus, er werd gewezen op de opkomst van de radicale islam in Kabardino-Balkarië waarbij er op

gewezen werd dat verzoekster sedert verschillende jaren in België verblijft en volledig verwestelikt is, hetgeen niet wordt getolereerd en zekerlijk tot problemen zal leiden in het land van herkomst.

Het is dan ook volkomen ten onrechte dat CGVS tot de conclusie is gekomen dat er in het kader van de huidige asielaanvraag geen bijkomende elementen aandienden noch worden aangereikt.

Er dient in casu dan ook vastgesteld te worden dat er geenszins enige afdoende motivering bestaat voor de afwijzing.

Dat gezien het totaal ontbreken van enig eigen afdoend onderzoek in concreto door het CGVS dient aangenomen te worden dat de hier bestreden beslissing niet wetsconform is genomen.

In tegenstelling tot wat in de beslissing wordt beweerd, is het duidelijk dat er wél degelijk voldoende elementen aanwezig zijn in het dossier waaruit blijkt dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt en blijft komen.

Er wordt dan ook gevraagd om dit statuut toe te kennen, zoniet uiterst subsidiairlijk de zaak terug te willen sturen naar de CGVS voor een bijkomend onderzoek naar de achterliggende gebeurtenissen eerder dan telkens af te wijzen op basis van een verkeerde minstens overdreven interpretatie der verklaringen van verzoekster.

Zoniet wordt gevraagd dat de RW zelf de nodige informatie zou opvragen en dus zelf het onderzoek terzake zou verrichten, doch dit enkel indien zou gesteld worden dat er geen mogelijkheid is tot terugzenden van het dossier en ondanks het feit dat verzoekster meent dat het in de eerste plaats aan CGVS en niet aan de RW toekomt zijn verplichtingen terzake na te komen.

De verklaringen van verzoekster worden zonder meer aan de kant geschoven op basis van allerlei aannames uit het verleden die niet stroken met de werkelijkheid.

Het is bovendien zeer moeilijk voor verzoekster om bewijsstukken te bekomen dit gezien het feit zij sedert lange tijd niet meer in het land van herkomst verblijft, en sedert verschillende jaren in België verblijft zonder mogelijkheid tot terugkeer naar het land van herkomst.

Verzoekster heeft afschrift van haar geboorte-akte voorgelegd zodat het CGVS wel degelijk de nodige onderzoeken kan uitvoeren, doch deze koos ervoor om deze aanvraag af te wijzen.

Kwade trouw wordt nooit vermoed, doch dient aangetoond te worden, en wat niet gebeurt door het CGVS en wat ook nooit kan, aangezien de door verzoekster voorgelegde documenten een werkelijkheidsgetrouw beeld van de toestand schetsen.

Het druist in tegen de beginselen van behoorlijk bestuur om zomaar op basis van eigen eenzijdige inzichten de aanvraag van verzoekster zondermeer te weigeren en waarbij er een duidelijk gevaar van willekeur optreedt, gezien zowel de verklaringen als de stukken zomaar eenzijdig worden afgewezen zonder werkelijk onderzoek.

Dat het CGVS zelf in de bestreden beslissing erkent dat er sprake is van gedwongen huwelijken in het land van herkomst, doch er gesteld wordt dat de bruid en de bruidegom in meerdere of mindere mate inspraak hebben in de beslissing omtrent het huwelijk.

Dat deze argumentatie faalt in die zin dat het niet opgaat om met cijfers te goochelen in die zin dat slechts (??) 42 % van de vrouwen onderworpen werd aan een gedwongen huwelijk, waarbij werd opgemerkt dat de druk in deze gevallen uitging van de ouders, doch in casu is het duidelijk dat de druk uitgaat van de familieleden van de moeder van verzoekster en dat er een bijzonder gevaarlijke toestand is gezien het feit dat de vader van verzoekster van Armeense afkomst is hetgeen niet getolereerd wordt door de familie van de moeder van verzoekster.

Door dit aspect nooit te onderzoeken is de beslissing niet correct gemotiveerd en is er geen afdoende onderzoek gevoerd.

Dat meer in het bijzonder geen cijfermateriaal voorhanden is die in het geval van verzoekster toepasselijk is met name wanneer er onmin is in de familie wegens een religieus gemend huwelijk, waarbij de familieleden ten allen prijze een herhaling wensen te vermijden, en integendeel aandringen op een terugkeer naar de Islam en een huwelijk volgens de Islamitische tradities.

Dat er sprake zal zijn van een enorme cultuurschok dit gezien het feit dat verzoekster de voorbije jaren steeds in België heeft verbleven, geenszins vertrouwd is met de tradities van de Islam en bovendien ook geenszins haar familieleden langs de kant van haar moeder goed kent, wel integendeel.

Dat met al deze elementen ten onrechte geen rekening is gehouden in de bestreden beslissing

Dat er niet alleen het religieus aspect is, maar tevens het feit dat verzoekster van Armeense origine is (langs haar vaders kant) hetgeen de zaken nog gevaarlijker en nog gecompliceerder maakt voor verzoekster.

Dat het feit dat verzoekster Armeens is misschien niet volstaat om haar in de problemen te brengen, maar dat het de combinatie is van alle factoren waaronder ook haar origine, die maakt dat er sprake is van een zeer gevaarlijke situatie.

Dat het uithuwelijken, of nog een bepaalde godsdienst opdringen, of nog discriminatie wegens ras een ernstige vorm van vervolging uitmaakt en alleszins een schending van art. 3 EVRM."

2.2. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de “*beginnselen van behoorlijk bestuur*”.

Zij verwijt het CGVS dat de beslissing berust op eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten. Voorts geeft zij een uiteenzetting omtrent de materiële motiveringsplicht en stelt zij dat hieraan niet is voldaan.

Vervolgens doet zij gelden:

“In RUSLAND, republiek KABARDINO-BALKARIË komen tot op heden verscheidene problemen voor van mensenrechtenschendingen en alle reizen naar KABARDINO-BALKARIË worden volledig afgeraden.

De situatie aldaar is en blijft ernstig en precair en de situatie van verzoekster is in de geschetste omstandigheden ook ernstig en haar leven ten zeerste in gevaar.

Er is sprake van een manifeste schending van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, en de rechten van verdediging door het feit dat enkel wordt verwezen naar beslissingen van andere personen uit het verleden.

Van verzoekster kan niet verwacht worden dat zij alle elementen die zij aanbrengt, ook effectief met stukken gaat bewijzen.

Van de overheid mag verwacht worden dat zij de nodige onderzoeken uitvoert en niet zomaar overgaat tot een dergelijke verregaande beslissing als een afwijzing van een asielaanvraag zonder dat zij er meer dan 100 % zeker van is dat er zich in hoofde van verzoekster geen beletsel stelt, zoals de situatie in het thuisland.”

2.3. Verzoekster beroept zich in een derde middel op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het ‘fair play’-beginsel en artikel 3 EVRM.

Zij verwijt het CGVS dat niet gemotiveerd wordt waarom de subsidiaire beschermingsstatus aan haar niet kan worden toegekend. De situatie voor vluchtelingen van de republiek Kabardino-Balkarië in Rusland werd niet onderzocht. Minstens moest de situatie *in concreto* worden beoordeeld. Het kan niet dat verzoekster wordt teruggestuurd naar een land waar een manifeste schending van artikel 3 EVRM dreigt.

Verzoekster verwijst naar recente mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen.

Verweerder had zich ervan moeten vergewissen dat verzoekster geen enkel risico loopt op een mensonterende behandeling bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Er is niet alleen een schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan de orde, doch tevens een manifeste schending van de artikelen 3 en 13 EVRM. Uit de motivering blijkt niet dat artikel 3 EVRM werd onderzocht. Integendeel, werd er geen enkel onderzoek ter zake gedaan.

2.4. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande aan de Raad om de bestreden beslissing te “*annuleren*” en om desgevallend zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht uit te putten.

2.5. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekster duidt niet welke bepaling(en) van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet zij *in casu* geschonden acht. Evenmin preciseert zij waaruit de schending bestaat.

Verzoekster duidt evenmin welk(e) van de beginnselen van behoorlijk bestuur zij benevens de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden acht. Evenmin geeft zij aan op welke wijze deze schending zou zijn gebeurd.

Ook inzake de aangevoerde schending van het 'fair play'-beginsel, geeft verzoekster niet de minste verdere duiding.

Verder preciseert verzoekster op generlei wijze hoe artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden.

Derhalve worden voormelde schendingen niet dienstig aangevoerd.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

In zoverre verzoekster in het kader van het voorgaande tracht te laten uitschijnen dat de bestreden beslissing niet zou motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, kan bovendien worden opgemerkt dat dit feitelijke grondslag mist. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Gelet op het voorgaande is aan de formele motiveringsplicht te dezen voldaan en voert verzoekster in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U gaf op de Dienst Vreemdelingenzaken immers aan dat u op het Commissariaat-generaal liever gehoord wenste te worden door een vrouwelijke medewerker, omdat u zich dan meer op uw gemak zou voelen als u in detail over uw problemen moet praten (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gehoord door een vrouwelijke protection officer. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

3.5. Waar verzoekster het CGVS in het onderhavige verzoekschrift veelvuldig een totaal gebrek aan feitenvinding en onderzoek verwijt en poneert dat de bestreden beslissing louter zou schragen op eenzijdige beweringen, vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties, dient verder te worden opgemerkt dat verzoekster bezwaarlijk kan volstaan met dergelijke louter algemene beweringen om de concrete motieven ten grondslag van de bestreden beslissing te ontkrachten. Dit geldt nog des te meer nu deze beweringen een loutere en aperte miskenning vormen van de inhoud van zowel de bestreden beslissing als het administratief dossier. Uit een eenvoudige lezing van deze beslissing en dit dossier blijkt namelijk dat verzoeksters verzoek om internationale bescherming weldegelijk uitgebreid en ten gronde werd onderzocht, dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt gemotiveerd inzake dit verzoek en dat de motieven daarbij steunen op de in het administratief dossier opgenomen stukken

waaronder de verklaringen van verzoekster, het door verzoekster neergelegde document en de stukken en de informatie in de map 'landeninformatie'.

3.6. Verzoekster is de zus van Z.R., die het voorwerp uitmaakte van de beroepsprocedure die bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 219 818 en die leidde tot het arrest nr. 211 033. Bij het voormelde arrest werd ten aanzien van verzoeksters zus geoordeeld als volgt:

"2.1. Verzoekster voert in wat zich aandient als een enig middel de schending aan van:

"- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951;

- Artikel 48/3, 48/5 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- Artikel 62 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

- Het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen."

Verzoekster herhaalt de aangevoerde vrees gedwongen te zullen worden om zich te bekeren tot de islam en de problemen die zij en haar familie kenden voor hun vertrek. Zij verwijt het CGVS dat in de motivering dienaangaande essentiële elementen niet in rekening worden gebracht. Verzoekster betoogt:

"Zo heeft verzoekster uitgelegd dat de vader van haar moeder reeds overleden was toen zij haar vader ontmoette en dat haar moeder het huwelijk aanvaardde. Dankzij de invloed van de grootmoeder van verzoekster is het huwelijk kunnen doorgaan en heeft het gezin gedurende enkele jaren vrijwel ongehinderd hun leven kunnen leiden in Gemenchik. Bij het overlijden van verzoeksters grootmoeder verloren haar ouders echter de enige familiale steun die ze hadden.

Hierna zijn de moeilijkheden voor verzoekster en haar gezin steeds ernstiger geworden. Zo ondervonden ze voortdurend verschillende vormen van discriminatie omwille van de het geloof van haar vader en het gemengd huwelijk van haar ouders. Verzoekster werd op school door de leerkrachten steeds achtergesteld en ondergewaardeerd. Zij en haar broers en zussen werden in het algemeen door de buurtbewoners en door hun familieleden aanzien als minderwaardig. Ook kwamen de familieleden van haar moeder regelmatig bij het gezin langs om haar vader lastig te vallen en hem fysiek en psychologisch aan te vallen. Ten slotte werd de oudste zus van verzoekster, die toen 16 jaar was, steeds bedreigd door haar neven die meenden dat zij oud genoeg was om te huwen en dat zij zich te westers aankleedde.

De bedreigingen en het geweld ten aanzien van het gezin escaleerde uiteindelijk helemaal toen verzoekster en haar broers en zussen gedoopt werden in 2010. De kinderen gingen niet meer naar school omwille van de pesterijen die zij daar meemaakten en haar vader werd ernstig bedreigd door de mannelijke familieleden van haar moeder. Dit was werkelijk de druppel die de emmer heeft doen overlopen.

Verzoekster benadrukt dat deze voortdurende incidenten die het gezin gedurende jaren hebben moeten ondergaan in hun geheel dienen te worden bekeken. Zij herinnert dat artikel 48/3, § 2 Vreemdelingenwet daden van vervolging definieert als zijnde:

(...)"

Vervolgens wijst verzoekster op hetgeen UNHCR stelt en op de inhoud van een arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen velde in 2012.

Verzoekster doet gelden dat de feiten die zij en haar gezin in het verleden ondergingen als daden van vervolging kunnen worden gekwalificeerd.

Verzoekster wijst in deze op de inhoud van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

"Er zijn in casu geen goede redenen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw zal worden vervolgd in haar regio van oorsprong. Integendeel, het feit dat verzoekster het land ontvlucht heeft, kan haar zeer duidelijk kwalijk worden genomen. Bovendien zal zij, na zeven jaren in België te hebben gewoond, nog minder voldoen aan de normen gevolgd door haar familie en de meerderheid van het dorp, en is het risico bijgevolg des te groter dat zij opnieuw voortdurend onderworpen zal zijn aan verschillende vormen van discriminatie. In dit verband benadrukt verzoekster dat zij de Russische taal niet meer zo vlot machtig is als voor haar vertrek."

Verzoekster benadrukt dat de radicale Islam in Kabardië-Balkarië aan belang heeft gewonnen, in het bijzonder bij de jonge generatie. Eveneens wijst zij op de inhoud van de door verweerder gehanteerde informatie, waarin gesteld wordt dat etnische Armeniërs slachtoffer kunnen worden van extremisten/nationalisten.

"Ten slotte merkt verzoekster op dat de beslissing tot weigering van de eerste asielaanvraag van haar ouders voornamelijk werd genomen doordat de feiten m.b.t de neef van de moeder, B. (...), als niet

geloofwaardig werden beschouwd. Uit het asielrelaas van verzoekster blijkt dat er verscheidene redenen zijn die het gezin hebben gedwongen om het land te ontvluchten, die te onderscheiden zijn van de aanvaringen met B. (...). Bijgevolg volstaat het niet om verzoekster het vluchtelingenstatuut te weigeren louter door verwijzing naar de asielaanvraag van haar ouders."

Verzoekster gaat voorts in op haar vrees voor een gedwongen huwelijk en voor andere vormen van discriminatie op basis van gender. Met name vreest zij door haar familie te zullen worden gedwongen tot een huwelijk, verhinderd te worden om te studeren en werken en gecontroleerd te worden in haar doen en laten.

Verzoekster geeft een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Zij vervolgt:

"In casu, merkt verzoekster allereerst op dat de vragen gesteld tijdens haar verhoor door het CGVS voornamelijk gericht waren op het risico dat verzoekster gedwongen zou worden om te huwen. Er werden weinig tot geen vragen gesteld over andere vormen van gendergerelateerd geweld waar verzoekster nochtans impliciet naar verwezen heeft. Zo heeft verzoekster verwezen naar de problematiek van "bride-kidnapping", de mogelijkheid voor vrouwen om te studeren en te werken, het risico op huiselijk geweld.

Bovendien heeft het CGVS enkel landeninformatie verzameld aangaande de problematiek van gedwongen huwelijken. Er is verder geen onderzoek gevoerd naar de andere vormen van gendergerelateerd geweld aangegeven door verzoekster.

Ook beroept het CGVS zich in haar beslissing slechts op vier internet artikelen om te stellen dat huwelijken in Kabardië-Balkarië niet per definitie gedwongen huwelijken zijn en dat de bruid en bruidegom in meerdere of mindere mate inspraak hebben in de beslissing omtrent het huwelijk.

Het CGVS heeft zodanig op volstrekt onvolledige wijze voldaan aan haar samenwerkingsplicht om het ingeroepen risico te evalueren. De aangevoerd informatie kan onmogelijk als voldoende nauwkeurig en actueel worden beschouwd, en volstaat dus niet om een correct beeld te scheppen van de algemene toestand in verzoeksters regio van oorsprong."

Verder brengt verzoekster verschillende bronnen aan waaruit blijkt dat in de regio van Kabardië-Balkarië en meer in het algemeen in de Noord-Kaukasus vrouwen ernstige vormen van gender gerelateerd geweld blijven ondergaan, alsmede dat zij hiertegen onvoldoende worden beschermd door de staat. Verzoekster verwijst dienaangaande naar een onderzoek van 2014 waarin de situatie van vrouwen in de Noord-Kaukasus werd onderzocht en naar een interview van de auteur van dit onderzoek dat plaatsvond in 2017. Opmerkelijk is dat het CGVS deze bron zelf heeft toegevoegd aan het dossier en dus kennis heeft van de inhoud ervan. Ook in een ander stuk dat het CGVS hanteert wordt gesteld dat vrouwen nog steeds ernstig achtergesteld worden door mannen. Verzoekster wijst eveneens op een artikel op openDemocracy over de situatie van vrouwen in de Noord-Kaukasus. Een ander artikel wijst erop dat de staat meestal niet in staat is om de Russische wetgeving af te dwingen in de Noord-Kaukasus. De moeilijke omstandigheden voor vrouwen aldaar worden ook bevestigd door ngo's werkzaam in de regio, zoals de ngo New Horizons. Rusland werd daarnaast reeds meermaals veroordeeld door het CEDAW voor het groeiend aantal gevallen van gebruik van geweld tegen vrouwen en het bestaan van traditionele praktijken zoals eermoorden en het ontvoeren van bruiden. Verzoekster wijst eveneens op het Algemeen Ambtsbericht Russische Federatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2013 waarin de problematiek van gedwongen huwelijk en geweld tegen vrouwen in de Kaukasus wordt aangekaart.

"De aangehaalde bronnen geven aan dat de praktijk van gedwongen huwelijk een realiteit is waartegen geen afdoende bescherming kan worden geboden en dit in een context waarbij de radicale aanhangers van een strikte Islam de dominante stroming uitmaken in de maatschappij en vooral bij de jongere generaties veld winnen.

Deze bronnen bevestigen ook dat vrouwen in Noord-Kaukasus nog steeds het slachtoffer zijn van andere vormen van gendergerelateerd geweld en discriminatie.

Deze objectieve informatie onderbouwt bijgevolg de vrees van verzoekster om in Kabardië-Balkarië het slachtoffer te worden van daden van vervolging van genderspecifieke aard in de zin van artikel 48/3 § 2 Vreemdelingenwet."

Verzoekster benadrukt tot slot dat zij weldegelijk concrete aanwijzingen heeft waaruit blijkt dat zij bij een terugkeer het risico loopt om te worden onderworpen aan gender gerelateerd geweld.

"Verzoeksters vrees om uitgehuwelijkt te worden en om onderworpen te worden aan verschillende vormen van gendergerelateerd geweld is gegrond op haar persoonlijke ervaring in Gemenchik. Zo oefende de familie van haar moeder zware druk op het gezin om verzoeksters oudere zus uit te huwelijken van zodra ze 16 werd. Ook werden haar nichten reeds uitgehuwelijkt, zonder hier enige inspraak in te hebben.

Het is al te gemakkelijk te beweren dat dit een pure hypothetische situatie betreft waarvan verzoekster niet aantoonbaar dat deze haar persoonlijk zou treffen omdat er geen concrete plannen voor huwelijk werden gemaakt in 2011 en bovendien haar moeder een partner heeft kunnen kiezen.

Eerst en vooral was verzoekster 13 jaar toen ze haar land verliet en op dat ogenblik was er inderdaad nog geen concreet plan tot uithuwelijking dat voorlag. Vandaag is de situatie anders. Het kan niet betwist worden dat verzoekster intussen op "huwbare leeftijd" is. Dat haar ouders van mening zijn dat zij zelf een geschikte huwelijkspartner moet kiezen, doet er trouwens helemaal niet toe, aangezien zij ook niet vreest uitgetrouwd te worden door haar ouders maar door de mannelijke familieleden van haar moeder.

Geheel ten onrechte gaat het CGVS overigens de situatie van verzoekster afmeten aan de situatie van haar moeder: niet alleen was dit in een heel andere tijdperiode maar bovendien was de situatie van de moeder verschillend. Haar ouders hebben elkaar namelijk buiten Kabardië-Balkarië leren kennen. Bovendien was verzoeksters grootvader reeds overleden. De familieleden van verzoeksters moeder hebben zich trouwens steeds tegen het huwelijk verzet, zoals hierboven reeds uitvoerig uiteengezet.

Ten slotte benadrukt verzoekster dat zij een jonge vrouw is die tijdens haar volledige adolescentie in België is opgegroeid en hier is uitgegroeid tot een Westerse vrouw met de waarden en normen van hier. Zij kan zich bijgevolg op geen enkele manier voorstellen zich in een dergelijke beperkende positie als jonge verwesterde christen vrouw, van etnische gemixte origine te moeten onderwerpen aan islamitische tradities en op die manier ernstige risico's op schendingen van haar fundamentele rechten en vrijheden te moeten ondergaan."

Verzoekster vraagt gelet op het voorgaand in hoofddorde om aan haar de vluchtelingenstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt zij om de bestreden beslissing te vernietigen daar geen werkelijk en behoorlijk onderzoek werd verricht naar de verschillende vormen van gender gerelateerd geweld en discriminatie in de Noord-Kaukasus.

2.2. Ter staving van haar betoogt, voegt verzoekster de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3) Heinrich Boll Stiftung, "Life and the status of women in het North Caucasus. Report summary on survey by Irina Kosterina", 20 augustus 2015, <https://ru.boell.org/en/2015/08/20/life-and-status-women-north-caucasus-report-summary-survey-irina-kosterina>;

4) DAPTAR, "Women of the North Caucasus: Myths and superstitions" 9 februari 2017, <http://oc-media.org/women-of-the-north-caucasus-myths-and-superstitions/>;

5) Kosterina, "Love, North Caucasus style", 22 februari 2017, <https://www.opendemocracy.net/od-russia/irina-kosterina/love-north-caucasus-style>;

6) V. Gurevich, "The inequality of women keeps the North Caucasus vulnerable", 12 juni 2017, <https://www.opendemocracy.net/od-russia/victoria-gurevich/inequality-of-women-keeps-north-caucasus-vulnerable>;

7) E. Sokirianskaia, "Women in the North Caucasus Conflicts: an under-reported plight", 9 juni 2016, <http://blog.crisisgroup.org/europe-central-asia/2016/06/09/women-in-the-north-caucasus-conflicts-an-under-reported-plight/>;

8) "The real story of women in the North Caucasus and the work of New Horizons in Russia", 7 maart 2017, <https://www.gov.uk/government/news/the-real-story-of-women-in-the-north-caucasus-and-the-work-of-new-horizons-in-russia>."

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Verzoekster stelt omwille van een aantal redenen nood te hebben aan internationale bescherming. Zowel de ernst als de geloofwaardigheid van deze nood aan bescherming worden echter ondermijnd doordat verzoekster dermate lang talmde alvorens onderhavig verzoek om internationale bescherming in te dienen. In deze blijkt uit het niet-betwiste feitenrelaas dat de definitieve beslissingen in het kader van de door haar ouders ingediende derde asielaanvraag reeds dateren van in 2013 en dat het definitieve arrest dat in het kader van de asielaanvraag van haar zus werd geveld reeds dateert van 2014. Tevens blijkt dat verzoekster reeds in 2015 meerderjarig werd. Desondanks wachtte zij tot 1 juni 2017 alvorens zij zelf een verzoek om internationale bescherming indiende. Gevraagd waarom zij,

gezien zij reeds lang in België was, (slechts) in 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende, kwam verzoekster niet verder dan een verwijzing naar de eerdere, reeds lang afgesloten procedure van haar ouders en voegde zij toe: "nu omdat ik zelf niet wil terug gaan naar huis, om mijn veiligheid, dacht ik, misschien is het wel tijd om gewoon zelf AA aan te vragen. Ik wil absoluut niet terug daar naartoe gaan" (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.12). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk of van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en na de afloop van de asielprocedures van haar familieleden gedurende een aantal jaren talmde alvorens zelf zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte nood aan internationale bescherming in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

3.3. Verzoekster houdt in de loop van onderhavig verzoek om internationale bescherming en tot in het verzoekschrift toe vast aan de familiale problemen waarop haar ouders en haar zus zich reeds in het verleden beriepen. Tevens breidt zij hierop voort om haar eigen vrees (voor een gedwongen bekering en/of huwelijk) te onderbouwen en stelt zij dezelfde familieleden te vrezen als deze die verantwoordelijk waren voor de eerdere problemen en vrees van haar ouders en zus. Dient echter te worden vastgesteld dat de voormelde problemen reeds het voorwerp uitmaakten van de beoordeling in de diverse eerdere arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gevelde ten aanzien van verzoeksters naaste familieleden. Uit de inhoud van deze arresten, het arrest nr. 71 993 van 16 december 2011 dat werd gevelde ten aanzien van verzoeksters ouders en het arrest nr. 123 769 van 9 mei 2014 dat werd gevelde ten aanzien van verzoeksters zus, blijkt daarbij dat aan de voormelde familiale problemen niet het minste geloof kan worden gehecht. Dat verzoekster aan deze problemen heden desondanks blijft vasthouden, haar vrees hieraan ophangt en haar vrees doet gelden ten aanzien van dezelfde familieleden als diegene die haar ouders en zus eerder ten onrechte beweerden te vrezen, vormt een ernstige negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden vrees.

3.4. Mede gelet op het voorgaande, wordt inzake verzoeksters vermeende vrees om ingevolge haar religie te zullen worden onderworpen aan een gedwongen bekering en/of aan discriminatie in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

"Om te beginnen verklaarde u dat u zich bij terugkeer naar Kabardino Balkarië zou moeten bekeren tot de islam. U vreesde door uw omgeving, en meer specifiek door de familie langs de kant van uw moeder, tot een bekering te worden gedwongen (CGVS p. 7). B. (...), de neef van uw moeder, en zijn zonen A. (...) en A. (...) zouden extremisten zijn. Ook andere familieleden zouden u onder druk zetten (CGVS p. 7). Uw vader kende in het verleden reeds problemen met B. (...) en enkele andere familieleden van uw moeder en (CGVS p. 5, 10). Zij eisten dat uw vader zich tot de islam zou bekeren (CGVS p. 5). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw ouders de problemen met B. (...) ook tijdens hun asielaanvraag aanhaalden als reden voor hun vertrek uit Kabardino Balkarië. Het Commissariaat-generaal oordeelde toen dat de asielaanvraag van uw ouders onmiskenbaar een bedrieglijk karakter had, aangezien hun verklaringen op cruciale punten tegenstrijdig, niet plausibel en ongeloofwaardig waren. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan het feit dat uw vader bedreigd zou zijn geweest door uw familie langs moederskant met als doel zijn bekering. Los van deze bedreiging haalden u en uw vader aan dat er verschillende problemen waren tussen uw gezin en de familieleden van uw moeder. Zo zouden er regelmatig mannelijke familieleden van uw moeder langskomen, ruzie komen maken met uw vader en hem af en toe zelfs een klap in het gezicht geven (CGVS p. 10). Zelfs indien wordt aangenomen dat er eventueel bepaalde problemen zouden zijn (geweest) tussen uw gezin en de familieleden van uw moeder, kan u niet aannemelijk maken dat deze problemen dermate ernstig zouden zijn geweest dat ze gezien zouden kunnen worden als vervolging zoals bedoeld in de zin van de Conventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet. Zo kon uw vader zich immers vanaf 1995 in het geboortedorp van uw moeder vestigen en was hij zelfs woonachtig in het ouderlijke huis van uw moeder, en dit ondanks de tegenstand van uw moeders familie (CGVS 11/16229 dd. 12/09/2011 p. 7). Hier woonden jullie tot en met jullie vertrek naar Europa in mei 2011. Verder bleek dat uw vader geen ernstige problemen met B. (...) of andere familieleden aanhaalde die zich afspeelden voor jullie doop in oktober 2010, hoewel B. (...) zich reeds vanaf 2005 zou hebben aangesloten bij de wahabieten (CGVS 11/16229 dd. 12/09/2011 p. 7, 17). Het is echter niet geloofwaardig dat uw familie al deze tijd in Kabardino Balkarië zou hebben gewoond indien de problemen die uw gezin met de familie van uw moeder in deze periode hadden gekend omwille van jullie geloof zo zwaarwichtig zouden zijn geweest dat zij als vervolging zoals bedoeld in de zin van de Conventie, of ernstige schade zoals bepaald in de Belgische Vreemdelingenwet konden worden beschouwd. U kan dan ook niet aannemelijk maken dat u

bij terugkeer naar Kabardino Balkarië door de familie van uw moeder gedwongen zou worden zich tot de islam te bekeren.

(...)

U kan evenmin aantonen dat u louter omwille van uw christelijke geloof en Armeense-Tsjerkessische afkomst problemen zou kennen bij terugkeer naar Kabardino Balkarië. Zo verklaarde u dat uw vader nooit problemen had omwille van zijn christelijke geloof met andere mensen buiten de familie (CGVS p. 10). Uzelf haalde aan dat u omwille van uw Armeense afkomst en christelijke opvoeding gediscrimineerd werd op school. Zo zou u door de leerkracht worden genegeerd en lagere punten krijgen (CGVS p. 10-11). U zou gehoord hebben dat kinderen met een andere afkomst dan de Russische gediscrimineerd zouden worden en in elkaar zouden zijn geslagen (CGVS p. 11). U kende persoonlijk geen andere Armenen of christenen die in Kabardino Balkarië woonden en kende dan ook geen andere mensen die omwille van hun geloof of afkomst problemen hadden gekend (CGVS p. 11). Hoe betreurenswaardig deze incidenten ook zijn; er dient echter opgemerkt te worden dat dergelijke problemen op zich niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging, zoals bedoeld in de zin van de Vluchtelingenconventie, of ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Verder is uw stelling dat kinderen met een andere afkomst dan de Russische gediscrimineerd zouden worden zeer opmerkelijk, gezien uit objectieve informatie, die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat mensen met de Russische etnische achtergrond niet het grootste deel van de samenleving in Kabardino-Balkarië uitmaken. Russen zijn dus eveneens een etnische minderheid in de regio. Er kan moeilijk worden aanzien waarom de situatie voor etnische Armenen anders zou zijn dan die van de etnische Russen in Kabardino-Balkarië. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in de Russische Federatie in het algemeen geen systematische vervolging of discriminatie bestaat van personen van etnisch Armeense origine (cf. COI Focus. Armenen in de Russische Federatie)."

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven.

Met de loutere herhaling van haar eerdere gezegden omtrent de eerdere (ongeloofwaardig bevonden) problemen met haar familieleden en de eerder door haar ondergane discriminatie, doet verzoekster aan de voorgaande, inzake deze gezegden gedane vaststellingen op generlei wijze afbreuk.

Evenmin doet zij hieraan afbreuk door eenvoudigweg te poneren dat de aangehaalde eerdere feiten weldegelijk als vervolging gekwalificeerd moeten worden.

Met de louter selectieve verwijzing naar een aantal zinnen uit de door haar bijgebrachte en door verweerder gehanteerde informatie, kan verzoekster evenmin volstaan om aan te tonen dat zij zelf en in concreto zou dreigen te worden onderworpen aan een gedwongen bekering en/of ernstige discriminatie. Waar zij wijst op het gegeven dat mensen met een uitgesproken en typerend Armeens uiterlijk slachtoffer kunnen worden van gerichte acties vanwege anti-Kaukasische extremisten, dient te worden opgemerkt dat, nog daargelaten dat verzoekster niet nader duidt waaruit zulk uitgesproken en typerend uiterlijk dan wel zou bestaan en niet aantoont dat zij zulk uiterlijk vertoont, uit de betreffende informatie geenszins blijkt dat de situatie in haar land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat het loutere gegeven Armeens te zijn of er dusdanig uit te zien zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Uit de overige, beschikbare landeninformatie, blijkt dit evenmin. Hoewel de radicale islam in haar regio aan invloed heeft gewonnen, blijkt uit het geheel van de voorhanden zijnde landeninformatie verder duidelijk dat deze regio de meest seculiere is van de vier deelrepublieken in de Noord-Kaukasus. Eveneens blijkt hieruit dat deze opkomst van de radicale islam er slechts een voornamelijk becommernis vormt voor minder dan de helft van de vrouwen. Voorts blijkt uit de door verzoekster bijgebrachte informatie dat de nood om zich aan strikte religieuze normen aan te passen slechts 16,5% van de vrouwen zorgen baarde. Vrouwen zijn in de regio van herkomst van verzoekster van de onderzochte regio's in de Noord-Kaukasus blijkens de door verzoekster zelf aangehaalde informatie het meest seculier. Nergens uit de voorhanden zijnde landeninformatie blijkt dat het loutere gegeven een vrouw te zijn en Armeens christen te zijn in verzoeksters land en regio zou kunnen volstaan om aan te tonen dat er een risico op een gedwongen bekering en/of ernstige discriminatie voorhanden is. Verzoekster dient dit risico in concreto aannemelijk te maken. Hierin slaagt zij gelet op haar voormelde verklaringen en de pertinente en terechte vaststellingen die hieromtrent in de bestreden beslissing zijn opgenomen niet.

3.5. Verzoekster wijst daarnaast andermaal op haar vrees om te worden onderworpen aan een gedwongen huwelijk of aan andere gender-gerelateerde feiten. Inzake deze vrees, wordt in de bestreden beslissing op grond van de stukken in het administratief dossier echter terecht gesteld:

"Verder verklaarde u dat u vreesde bij terugkeer naar Kabardino Balkarië te worden ontvoerd om te worden uitgehuwelijkt, als gevolg waarvan u thuis zou moeten zitten en niet meer verder zou kunnen studeren of uit werken zou kunnen gaan. U verwees enerzijds naar de traditie ontvoeringen voor het huwelijk, anderzijds vreesde u dat uw neven, A. (...) en A. (...), de zonen van B. (...), een huwelijk voor u zouden regelen in het geval u zou terugkeren. U slaagt er echter niet in uw vrees voor vervolging op

dit punt in concreto aannemelijk te maken, gezien uw verklaringen over de problemen met de familie van uw moeder niet geloofwaardig werden bevonden. Hoewel gedwongen huwelijken in Kabardino Balkarië wel degelijk voorkomen, blijkt uit objectieve informatie, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat huwelijken in Kabardino Balkarië niet per definitie gedwongen huwelijken zijn en de bruid en bruidegom in meerdere of mindere mate inspraak hebben in de beslissing omtrent het huwelijk. U beschikt bovendien over geen enkele concrete aanwijzing waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar Kabardino Balkarië daadwerkelijk zou worden uitgehuwelijkt. Gevraagd of er voor u al concrete huwelijksplannen zijn, verklaart u dat uw vader en moeder vinden dat u zelf een huwelijkskandidaat moet kunnen kiezen en u niet zouden verplichten tot een huwelijk dat u niet wilde. U vermoedt dat u bij terugkeer naar Kabardino Balkarië zou worden uitgehuwelijkt door de familie van uw moeder, gezien uw jongere nichten reeds getrouwd zijn. U verklaarde tevens dat de familie van uw moeder, toen jullie nog in Kabardino Balkarië woonden, reeds aan het uitkijken was voor een huwelijkskandidaat voor uw oudste zus die op dat moment 16 jaar was (CGVS p. 9-10). U wist echter niet of er concrete huwelijksplannen voor u waren gemaakt door de familie langs de kant van uw moeder, gezien u geen contact had met uw neven of andere familie (CGVS p. 9). Bijgevolg is uw overtuiging op dit vlak enkel gebaseerd op persoonlijke en blote beweringen die u met geen enkel objectief element weet te staven. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat uw moeder haar huwelijkspartner ook zelf kon kiezen (CGVS p. 9). U kan dan ook niet aannemelijk maken dat uw familie u bij terugkeer naar Kabardino Balkarië zou verplichten te huwen tegen uw zin. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat niet om op zich te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en u dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Zodoende kan in uw hoofde niet besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade omwille van een mogelijk gedwongen huwelijk bij terugkeer naar Kabardino Balkarië. Aangezien u niet aannemelijk maakt dat u bij terugkeer naar Kabardino Balkarië het slachtoffer zou worden van een gedwongen huwelijk, volstaan ook uw verklaringen dat u omwille van dergelijk huwelijk niet zou kunnen verder studeren of uit werken gaan niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

(...)

Omtrent de verklaringen dat u verder zou willen studeren en zou willen werken, dient tevens opgemerkt te worden dat uw ouders achter uw studie staan. Uw moeder zou in Kabardino Balkarië eveneens een opleiding Economie Handel hebben gevolgd en zou hebben gewerkt (CGVS p. 9-10). Tevens blijkt uit uw verklaringen dat het wel degelijk mogelijk is voor vrouwen om in Kabardino Balkarië te studeren en te werken (CGVS p. 8). U kan dan ook niet aannemelijk maken waarom uw situatie daarin anders zou zijn."

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten.

Met de loutere herhaling van de verklaringen en de vermoedens die zij eerder uitte, doet zij geheel geen afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaringen en vermoedens gedane vaststellingen. De Raad treedt verweerder bij waar deze opmerkt dat verzoekster doorheen deze verklaringen en vermoedens er niet in slaagt concreet aannemelijk te maken dat zij, dit zowel tegen haar eigen wil als tegen de wil van haar ouders in, zou riskeren te worden onderworpen aan een (ontvoering met het oog op een) gedwongen huwelijk en dat aan haar alle vrijheden, waaronder studeren en werken, zouden worden ontczgd. Ondanks dat verzoekster reeds geruime tijd de huwbare leeftijd heeft bereikt, blijkt zij niet over concrete aanwijzingen te beschikken dat de mannelijke familieleden van de familie van haar moeder haar zouden willen onderwerpen aan dergelijke feiten. Dat dit zo zou zijn, wordt bovendien ernstig gerelativeerd doordat verzoeksters moeder er eerder vrij voor kon kiezen om met verzoeksters vader te huwen en ook gehuwd te blijven, en dit ondanks dat de voormelde mannelijke familieleden ook tegen dit huwelijk gekant waren.

Uit de beschikbare landeninformatie, zoals aangereikt door verzoekster en zoals opgenomen in het administratief dossier, kan, dit in tegenstelling met wat verzoekster tracht te laten uitschijnen, verder geheel niet worden afgeleid dat het loutere gegeven een vrouw te zijn en aanwezig te zijn in verzoeksters regio van herkomst zou kunnen volstaan om in hoofde van verzoekster te besluiten tot een nood aan internationale bescherming. Integendeel kan uit deze informatie worden afgeleid dat de situatie voor vrouwen in de Noord-Kaukasus in het algemeen en in verzoeksters deelrepubliek Kabardino-Balkaria in het bijzonder geenszins van zulke aard is dat vrouwen aldaar louter omwille van hun sekse slachtoffer riskeren te worden van vervolging of ernstige schade. Zo blijkt uit deze informatie dat voor vrouwen aldaar financiële problemen, de gezondheidszorg en corruptie (en dus niet de door verzoekster aangehaalde elementen) het meeste bezorgdheid opwekken. Verder kan worden herhaald dat, hoewel de radicale islam in verzoeksters regio aan invloed heeft gewonnen, deze regio de meest

seculiere blijft van de vier deelrepublieken in de Noord-Kaukasus. Voorts blijkt hieruit dat de opkomst van de radicale islam er slechts een voorname bekommernis vormt voor minder dan de helft van de vrouwen. Verder blijkt dat een beperkt aantal vrouwen in verzoeksters regio van herkomst zichzelf als ongelukkig beschouwt, dat een kwart van de vrouwen zich er doorgaans gelukkig voelt en dat de helft van de vrouwen aldaar aangeeft zichzelf regelmatig gelukkig te voelen. Eveneens blijkt uit verzoeksters informatie dat van de vrouwen in haar regio slechts een derde wordt geconfronteerd met het probleem dat zij worden gecontroleerd door een man en dat slechts 7% van de vrouwen moeilijkheden kent in de zin van opgelegde beperkingen aan hun vrijheid. Daarenboven blijkt dat vrouwen in verzoeksters regio van herkomst, net als in de andere deelrepublieken aldaar, een grote vrijheid en autonomie genieten in het maken van beslissingen inzake het huwelijk en inzake scheiding. Tevens blijkt hieruit dat een groot aandeel gehuwde vrouwen te kennen geeft (volledig) tevreden te zijn over de relatie met de echtgenoot. Daarenboven blijkt dat slechts 42% van de vrouwen werd onderworpen aan een gedwongen huwelijk. Bij jonge mensen ligt dit percentage zelfs lager. Bovendien ging het daarbij over dwang die door de ouders werd uitgeoefend. In deze kan worden benadrukt dat verzoeksters ouders indertijd vrij konden kiezen voor hun huwelijk en dat zij beide ook willen dat verzoekster haar echtgenoot vrij kan kiezen. Bovendien blijkt uit de door verzoekster bijgebrachte informatie dat de nood om zich aan strikte religieuze normen aan te passen slechts 16,5% van de vrouwen in haar regio zorgen baart. Familiaal geweld vormt aldaar daarenboven slechts een probleem voor 3% van de vrouwen. Vrouwen zijn in de regio van herkomst van verzoekster van de onderzochte regio's in de Noord-Kaukasus blijkens de door verzoekster zelf aangehaalde informatie kortom het meest seculier. De praktijk van ontvoering in het kader van een huwelijk, waarvan verzoekster gewag maakt, is verder in het geheel niet meer vergelijkbaar met de traditionele praktijk in de zin zoals verzoekster bedoelt, met name een ontvoering tegen de wil van de vrouw en met het oogmerk om haar te dwingen te huwen. Heden wordt zulke ontvoering namelijk doorgaans geregeld met het akkoord van beide (toekomstige) echtgenoten en met het doel om het huwelijk goedkoper te kunnen voltrekken. Jonge vrouwen verzetten zich blijkens verzoeksters informatie verder meer en meer tegen de traditie en beslissen om eerst een opleiding te genieten en financieel onafhankelijk te worden alvorens te huwen. Veel vrouwen verwerpen het huwelijk zelfs in zijn geheel en gaan hiermee in tegen de druk van hun familie en de maatschappij.

3.6. Mede gelet op het voorgaande, maakt verzoekster verder geenszins aannemelijk dat zij door haar verblijf in het buitenland dermate verwesterd zou zijn of zou worden beschouwd dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst problemen riskeert. Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake het seculiere karakter van de maatschappij in verzoeksters regio van herkomst, de situatie voor vrouwen aldaar en de concrete problemen van genderspecifieke aard die verzoekster stelt te vrezen, toont verzoekster hoegenaamd niet aan en kan uit de door haar aangereikte informatie niet worden afgeleid dat de situatie in haar land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat een loutere afwezigheid uit, terugkeer naar en aanwezigheid in dit land en deze regio voor verzoekster het risico met zich zou brengen om te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster toont niet concreet aan dat haar leven in Europa van haar een dermate verwesterd persoon zou hebben gemaakt dat zij in haar land en regio van herkomst niet zou kunnen aarden. Evenmin brengt zij concrete elementen bij waaruit blijkt dat zij bij een terugkeer en omwille van haar afwezigheid als verwesterd zou worden gepercipieerd; laat staan dat zij zou aantonen dat zij daarom problemen riskeert. In deze wordt in de bestreden beslissing dan ook met reden aangegeven:

“Doorheen uw verklaringen gaf u ook aan niet naar Kabardino Balkarië te willen terugkeren omdat u al zeven jaar in België bent en u de Russische taal niet meer zo vlot machtig bent als vroeger (CGVS p. 7, 8). Niettemin er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, is dit motief onvoldoende zwaarwichtig om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Hieruit blijkt immers geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Bijgevolg kan omwille hiervan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden geconcludeerd.”

3.7. De door verzoekster neergelegde, in de map 'documenten' in het administratief dossier opgenomen stukken, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Derhalve moet de subsidiaire beschermingsstatus aan haar worden ontzegd.

3.10. Gelet op het voorgaande toont verzoekster niet aan dat zij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan zij zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.”

Uit de lezing van de stukken van het dossier, de bestreden beslissing en het voorliggende verzoekschrift blijkt dat verzoekster zich grotendeels op dezelfde problemen en vrees beroept als haar zus. Ook verzoekster beroept zich namelijk op de problemen met de mannelijke familieleden van haar moeder, de vrees omdat zij christen is en gedwongen zal worden zich te bekeren tot de islam, de vrees dat zij aan een gedwongen huwelijk zal worden onderworpen, de opkomst van de radicale islam in Kabardino-Balkarië en de positie van vrouwen in voormelde regio.

Zoals terecht wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, bracht verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming echter geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling die omtrent de voormelde elementen reeds geschiedde in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar zus.

Verzoekster laat de bestreden beslissing daarenboven geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Bovendien kon u merkwaardig genoeg niet eens zeggen met wie precies van de familieleden van uw moeder uw ouders vroeger problemen gekend hebben en met wie u nu zelf ook vreest om problemen te zullen krijgen in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. U stelde enkel in het algemeen dat het om de mannen in de familie van uw moeder gaat. U beweerde geen namen te kennen en niet te weten om welke familieleden het precies gaat (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/06/2019, p. 4, 5). Ofschoon u slechts elf jaar oud was toen uw ouders hun land verlieten, zoals u zelf ook aangaf (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/06/2019, p. 5), kan redelijkerwijs verwacht worden dat u dan toch later met uw ouders gepraat hebt over hun vervolgers, zeker gezien u zich voor uw asielerzoek toch ook op een vervolgingsvrees vanwege dezelfde personen baseert. Toen u gevraagd werd of de familieleden van uw moeder vóór jullie vertrek uit uw land van herkomst voor uw oudste zus al concrete plannen gemaakt hadden om haar uit te huwelijken, bleek u dit ook niet te weten. U dacht enkel van wel omdat meisjes daar volgens de traditie toch huwen als ze zestien jaar zijn, maar u beweerde zich hierover niet verder geïnformeerd te hebben bij uw ouders of uw zus (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/06/2019, p. 6). Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees vanwege de familieleden van uw moeder.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet aanvecht, onverminderd gelden.

Gelet op het voorgaande, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoeksters bewering dat zij in het geval van een terugkeer naar haar land en regio van herkomst eveneens problemen zal krijgen – al dan niet met de familieleden van haar moeder – omwille van haar religie, een gedwongen huwelijk of haar hoedanigheid als vrouw en Armeens christen. Verzoekster haalde nergens in de loop van haar verzoek om internationale bescherming namelijk enig concreet gegeven aan dat zou kunnen toelaten om te besluiten dat in haren hoofde en in weerswil van hetgeen geldt voor haar zus weldegelijk enige vrees of enig risico zou bestaan ten gevolge van haar familiale aanhorigheid, haar sekse en/of haar religieuze en etnische aanhorigheid. In het verzoekschrift werpt zij zulk gegeven ook niet op. Evenmin reikt verzoekster informatie aan die afbreuk zou kunnen doen aan hetgeen gesteld werd in het voormelde arrest of die anderszins zou toelaten te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekster.

3.7. Waar verzoekster daarnaast poneert dat zij dermate verwesterd zou zijn dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio problemen zou riskeren, dient te worden opgemerkt dat zij, net als haar zus, geenszins aannemelijk maakt dat zij door haar verblijf in het buitenland dermate verwesterd zou zijn of zou worden beschouwd dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst problemen riskeert. Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake het seculiere karakter van de maatschappij in verzoeksters regio van herkomst, de situatie voor vrouwen aldaar en de concrete problemen van genderspecifieke aard die verzoekster stelt te vrezen, toont verzoekster hoegenaamd niet aan en kan uit de beschikbare informatie evenmin worden afgeleid dat de situatie in haar land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat een loutere afwezigheid uit, terugkeer naar en aanwezigheid in dit land en deze regio voor verzoekster het risico met zich zou brengen om te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster toont niet concreet aan dat haar leven in Europa van haar een

dermate verwesterd persoon zou hebben gemaakt dat zij in haar land en regio van herkomst niet zou kunnen aarden. Evenmin brengt zij concrete elementen bij waaruit blijkt dat zij bij een terugkeer en omwille van haar afwezigheid als verwesterd zou worden gepercipieerd; laat staan dat zij zou aantonen dat zij daarom problemen riskeert. In de bestreden beslissing wordt dan ook met reden aangegeven:

“U haalde nog aan u zich in geval van terugkeer naar uw land van herkomst maar moeilijk opnieuw zal kunnen aanpassen. U verklaarde dat u beter Nederlands praat dan Russisch, dat u hier gestudeerd hebt, en dat u daar alles opnieuw zal moeten leren. U stelde ook dat u hier vrienden hebt en dat u daar niemand kent (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/06/2019, p. 7). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor deze problemen, kan worden opgemerkt dat ze geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin kan uit uw verklaringen in verband hiermee enige intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit afgeleid worden. Zodoende volstaan deze motieven niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te concluderen.”

3.8. Verzoekster uit voor het overige weliswaar een aantal beweringen omtrent de algemene situatie in haar regio van herkomst en omschrijft deze situatie als ernstig en precair doch zij brengt niet het minste begin van informatie bij ter ondersteuning van deze beweringen. Waar zij verwijst naar *“recente mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen”*, kan immers niet worden ingezien op welke informatie zij doelt en dient te worden vastgesteld dat zij noch dergelijke informatie, noch de vindplaats van deze informatie verstrekt. Bijgevolg toont verzoekster geenszins aan dat de situatie in haar land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.9. Het door verzoekster neergelegde document, een kopie van haar geboorteakte (administratief dossier, map ‘documenten’), kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT